

اصل امید (نوفهمی و خلاقیت)

اصل امید (نوفهمی و خلاقیت) این اصل می‌گوید: «هر پرسش، پاسخی و هر مشکل، راه‌حلی دارد. پس هرگز ناامید نشو و پیگیر آفرینش و کشف و راه‌حل باش» چنان‌که یادآور شدیم، راه‌حل‌ها را خداوند آفریده است و اکثر آن‌ها درست کنار دست ما هستند. باید کوشید و طلبید. اصل امید، یک احساس نیست؛ یک استراتژی برای تفکر است. پدر و مادران و معلمان باید نسلی را بپرورند که اصل امید را تمرین کرده باشد و مدیرانی شوند که در بن‌بست‌های فکری و عملیاتی گیر نکنند. اصل امید باید در ذهن همه نهادینه شود. معلم در کلاس‌های درس تفکر می‌تواند مشکلاتی را برای دانش‌آموزان ترسیم کند و آن‌ها را با هنر نمایش و... در موقعیت‌های فرضی قرار دهد و به آنان فرصت دهد تا چاره‌جویی کنند و از چاره‌جویی ناامید نشوند. راه‌حل‌ها در دانش تلویحی^[۱] ما به وجود می‌آیند و از سرچشمه اشراق ناشی می‌شوند. شرط اول، طلب و امید است و امید، سماجت می‌آورد.

[۱]